

ПРОФЕСИОНАЛНА ГИМНАЗИЯ ПО СЕЛСКО СТОПАНСТВО
"ПРОФ. ИВАН ИВАНОВ"

ул. "Вл. Стойчев" №1
Долни Дъбник 5870

Директор: тел./факс 06514-3116
Администрация: тел. 06514-3112

e-mail: pgssdd@abv.bg
web: pgssdd.com

УТВЪРДИЛ:.....
Директор: Галя Денева - Кръстева

ЗАЩИТНА МРЕЖА

ЗА ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ МЕЖДУ
ИНСТИТУЦИИТЕ
В СИТУАЦИЯ НА ТОРМОЗ

Долни Дъбник

УЧИЛИЩНА СИСТЕМА ЗА НАСОЧВАНЕ КЪМ ДРУГИ СЛУЖБИ.

• Регистриране на ситуации на тормоз

1. Създава се регистър на училището за регистриране на случаи на тормоз между учениците.
2. Всяка ситуация на тормоз се регистрира и описва от учителя, който я е наблюдавал с цел да се проследи развитието на случая във времето и да се планира подходяща интервенция. Регистърът съдържа следните реквизити: „дата“, „участници“, „клас“, „предприети мерки“, „подпис“.
3. Този регистър се съхранява на достъпно място в учителската стая.
4. Класните ръководители следят за вписаните в регистъра случаи и предприемат съответни мерки като взаимодействат с родителите на ученика, с учители и училищен психолог/педагогически съветник.
5. В случаите, при които поведението на детето се отличава с изразени агресивни прояви, снижен контрол върху гнева, склонност да разрешава конфликтни ситуации с насилие Координационният съвет предлага на Директора да бъде потърсено съдействие от страна на отдел „Закрила на детето по местоживеене и отдела за „Закрила на детето“, на чиято територия е училището, местните комисии за БППМН, полицията и всички останали участници в мултидисциплинарния екип по силата на координационния механизъм.

• Включване на родителите

1. Във всички случаи е необходимо родителите да бъдат уведомени за случилото се, както и за предприетите от училището действия за разрешаване на ситуацията;
2. В разговора е важно да се акцентира върху необходимостта родителите да не критикуват другото дете, а да се опитат да погледнат на ситуацията през погледа на другата страна;
3. Родителите трябва да бъдат запознати, че критиките, обидите и negliжирането на другото дете от тяхна страна само ще задълбочат конфликта;
4. От разговора могат да бъдат изведени конкретни договорки кой какво може да предприеме и какво се очаква като резултат;

ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ С ДЪРЖАВНИ И ОБЩЕСТВЕНИ ОРГАНИ И ОРГАНИЗАЦИИ

1. Координиране на дейността на училищната комисия със:
 - Районната комисия за борба срещу противообществените прояви сред малолетните и непълнолетните /РКБППМН/;
 - Детска педагогическа стая /ДПС/;
 - Районно полицейско управление /РПУ/;
 - Здравни заведения

2. Изпращане на предложения за образуване на възпитателни дела по РКБППМН за провинили се в тежка степен ученици или за родители, проявили нехайство при възпитанието и грижата за децата си.
3. Поддържане на постоянни контакти с полицията за успешно решаване на възникнали проблеми и нарушения.
4. Търсене на съдействие на психолози и педагози от социалния кабинет за консултации и диагностика.
5. Изпращане на предложения до ОКБППМН, прокуратурата или съда за наставяване на ученици в специални учебни заведения.
6. Изпращане на предложения до ДПС за завеждане на отчет на ученици.

II. ОБЩА УЧИЛИЩНА ПОЛИТИКА СРЕЩУ ТОРМОЗА

Цел на програмата е да повишим знанията на ученици, учители и родители за същността и последствията от психическия тормоз, да създадем с общи усилия атмосфера на доверие и толерантност в училище, да сведем до минимум проявите на тормоз и насилие.

Макар че живеем във век на бързо развиващи се технологии, нагласите в мисленето на хората се променят най-бавно. Идеята ни бе да преосмислим на всички нива процеса на взаимно уважение, което е основна човешка добродетел.

Основни стъпки:

1.Изследване на проблема и запознаване на педагогическия съвет, родителите и децата с резултатите от проучване на тормоза в нашето училище. Изследването е под формата на анонимен въпросник, който всички деца попълват самостоятелно, като в предварителна инструкция се описват специфичните характеристики на тормоза.

2.Дефиниране на елементите на защитната мрежа.

Под защитна мрежа разбираме превенция на насилническо поведение, когато всеки поема своята част от общата отговорност; поставянето на ясни граници и изграждането на ценности, правила и процедури, които да не допускат тормоз. Изграждането на защитна мрежа предвижда дейности на няколко нива:

a/ на ниво клас – постигане на разбиране от децата какво точно е тормоз, до какво води това поведение и как се чувстват различните „участници”.

В рамките на 4 тематични урока, разработени от педагогическите съветници, се обсъждат и дискутират взаимоотношенията:

o ученици – учител → целта ни е учениците да осъзнаят, че говоренето в час е форма на тормоз към учителя;

Акцентираме върху съдържанието на думите **ВЗАИМНО УВАЖЕНИЕ**, как да го показват, защото ако то съществува, няма да има форми на тормоз. Налага се по много пъти на час да отбелязваме кое поведение е тормоз, тъй като навиците да реагират импулсивно, да

забравят това, което преди 5 мин. сме обсъждали, са доста трайни. За да се коригират вредните навици у децата, е необходимо постоянство в изискванията и търпение от страна на всички учители.

Дискутиране на конкретни казуси на тормоз в класната стая, в коридора, по Интернет и др., договаряне какво ще се прави, ако се нарушат правилата и ценностите на класа – дискутиране и приемане на новите понятия „дисциплиниране” и „възстановяване на щета”.

б/ УЧИТЕЛ – УЧЕНИЦИ → важно е учителите да се отнасят с уважение към децата / да се обръщат към тях по име, да ги изслушват търпеливо, да не ги обиждат/.

Макар че трудно може да се постави разделителна линия между учебен процес /предаване и приемане на информация/ и социален процес /отношения възрастен – дете/, ние визираме точно поведението на възрастните, на по-зрелите хора като модел, който или се харесва, или се отхвърля от децата. Заради отношението на учителя може да бъде саботиран часа или учениците да внимават, макар и да нямат особен интерес към предмета. Симптомите на психическия тормоз в отношението на възрастните към децата /родители, учители/ се проявяват като **безразличие и равнодушие, враждебност, злоупотреба с власт над тях, дистанциране от тях и неразбиране, свръхконтрол.**

б/ на ниво училище – избор на Комисия по превенция на тормоза, която включва 10 класни ръководители, педагогическите съветници, пом.директор; следи за прилагането на политиката, огласяването ѝ в медиите, инициира дискусии в училище.

в/ дейности с родители – българският родител е склонен да прехвърля голяма част от възпитанието на децата си на учителите и училището. Това не е защото е безотговорен, а защото повечето родители се чувстват неподготвени и несигурни във възпитанието на децата си. В отношенията родители – учители комуникацията е насочена към взаимна оценка на работата, с временни елементи на сътрудничество. Когато родителите дойдат на родителска среща, те се интересуват най-вече от успеха на децата си и в по-редки случаи от поведението им. Учителите често от своя страна дават напътствия как трябва да възпитават децата си, което родителите приемат като критика и упрек. Следва критикуване на работата на учителите, на начина им на оценяване и всичко се завърта в омагьосан кръг. Целта е на родителските срещи да се обсъждат казуси, свързани с тормоза, да се научат родителите как да регистрират поведение на тормоз и насилие, как да комуникират с децата си без скрита агресия.